

ພຣະທັມຄາລາເຕັງ

1 2 3 4 5 6

ຈົດໝາຍຂອງໂປໂລ ທີ່ມີໄປເຖິງຄຣິສຕະຈັກໃນແຂວງ

ຄາລາເຕັງ

1.

- 1 ໂປໂລ ຜູ້ເປັນອັດສາວົກ (ບໍ່ໃຊ້ມະນຸດແຕ່ງຕັ້ງ ຫລືມະນຸດເປັນຕົວແທນແຕ່ງຕັ້ງ ແຕ່ວ່າພຣະເຢຊູຄຣິດ ແລະພຣະບິດາເຈົ້າຜູ້ຊົງບັນດານໃຫ້ພຣະເຢຊູຄຣິນພຣະຊົນໄດ້ຊົງແຕ່ງຕັ້ງ)
- 2 ກັບບັນດາພີ່ນ້ອງທີ່ຢູ່ນຳເຮົາເຖິງ ຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນແຂວງຄາລາເຕັງ
- 3 ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນແລະສັນຕິສຸກ ຊຶ່ງມາຈາກພຣະບິດາເຈົ້າຂອງເຮົາທັງຫລາຍແລະພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ນຳເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ
- 4 ພຣະເຢຊູຊົງສລະພຣະກາຍຂອງພຣະອົງແທນຄວາມຜິດບາບຂອງເຮົາທັງຫລາຍ ເພື່ອຈະໂຜດໃຫ້ເຮົາພົ້ນຈາກສະໄຫມປັດຈຸບັນອັນຊົ່ວຮ້າຍນີ້ ຕາມນ້ຳພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ຄືພຣະບິດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 5 ຈົ່ງຖວາຍກຽດຕິຍົດແດ່ພຣະອົງນັ້ນສືບໆ ໄປເປັນນິດ ອາແມນ

ບໍ່ມີຂ່າວປະເສີດອື່ນອີກ

- 6 ເຮົາຮູ້ສຶກປລາດໃຈທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍພາກັນລະຖິ້ມພຣະອົງຢ່າງຮີບດ່ວນ ພຣະອົງຊົງເອີ້ນພວກເຈົ້າມາດ້ວຍພຣະຄຸນຂອງພຣະຄຣິດ ແຕ່ພວກເຈົ້າຕ່າງຄືນໄປຫາຂ່າວປະເສີດອື່ນແຕກຕ່າງເສັງ
- 7 ທີ່ຈິງ, ຂ່າວປະເສີດອື່ນອື່ນບໍ່ມີ ແຕ່ວ່າມີບາງຄົນໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຈົ້າວຸ້ນວາຍ ແລະປາຖນາທີ່ຈະປ່ຽນແປງຂ່າວປະເສີດເຣື່ອງພຣະຄຣິດ
- 8 ແຕ່ເຖິງແມ່ນວ່າພວກເຮົາຫລືເທວະດາຈາກສວັນກໍດີ ຈະປະກາດຂ່າວປະເສີດໃຫ້ແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ນອກຈາກຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ພວກເຈົ້າແລ້ວນັ້ນ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປ້ອຍດ່າ
- 9 ເຫມືອນດັ່ງພວກເຮົາໄດ້ບອກໄວ້ກ່ອນແລ້ວ ບັດນີ້ເຮົາບອກອີກວ່າ ຖ້າຜູ້ໃດປະກາດຂ່າວປະເສີດອື່ນແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຄືອັນທີ່ຂັດກັບຂ່າວປະເສີດທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບໄວ້ແລ້ວ ກໍໃຫ້ຜູ້ນັ້ນຖືກປ້ອຍດ່າ
- 10 ບັດນີ້ ເຮົາກຳລັງຊອກຫາເອົາໃຈມະນຸດຫລື ຫລືວ່າຊອກໃຫ້ເປັນທີ່ຊອບພຣະທັຍພຣະເຈົ້າ ເຮົາພຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ຖືກໃຈມະນຸດຫລື ຖ້າເຮົາພຍາຍາມເພື່ອໃຫ້ຖືກໃຈມະນຸດແລ້ວ ເຮົາກໍບໍ່ເປັນຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະຄຣິດ

ການທີ່ໂປໂລເປັນອັດສາວົກ

(ກາກ 9)

- 11 ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຢາກໃຫ້ພວກເຈົ້າຮູ້ວ່າ ຂ່າວປະເສີດທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍນັ້ນ ບໍ່ແມ່ນຂອງມະນຸດ
- 12 ດ້ວຍວ່າເຮົາບໍ່ໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດນັ້ນຈາກມະນຸດ ຫລືບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດສອນໃຫ້ເຮົາ ແຕ່ເຮົາໄດ້ຮັບຂ່າວປະເສີດນັ້ນໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດຊົງສະແດງແກ່ເຮົາ
- 13 ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຍິນເຖິງຊີວິດເບື້ອງຫລັງຂອງເຮົາ ເມື່ອເຮົາຍັງຢູ່ໃນລັດທິຍົວນັ້ນ ວ່າເຮົາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຄຣິສຕະຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຢ່າງຮ້າຍແຮງເຫລືອເກີນ ແລະທຳຮ້າຍຕໍ່ຄຣິສຕະຈັກນັ້ນ
- 14 ແລະເມື່ອເຮົາໄດ້ຢູ່ໃນລັດທິຍົວນັ້ນ ເຮົາໄດ້ກ້າວຫນ້າເກີນກວ່າເພື່ອນຫລາຍຄົນທີ່ມີອາຍຸຮຸ່ນດຽວ ແລະທີ່ເປັນຊາດດຽວກັນກັບເຮົາ ເພາະເຫດທີ່ເຮົາໄດ້ມີໃຈຮ້ອນຮິນຫລາຍກວ່າເຂົາ ໃນເລື່ອງຂນົບທໍ່ມນຽມທີ່ສືບມາແຕ່ບັນພະບຸຣຸດຂອງເຮົາ
- 15 ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດເລືອກເຮົາໄວ້ຕັ້ງແຕ່ຢູ່ໃນທ້ອງມານດາ ແລະໄດ້ຊົງໂຜດເອີ້ນເຮົາດ້ວຍພຣະຄຸນມາຮັບໃຊ້ພຣະອົງ ແລະເມື່ອພຣະອົງຊົງຊອບພຣະທັຍ
- 16 ທີ່ຈະໂຜດສະແດງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງໃຫ້ປາກົດແກ່ເຮົາ ເພື່ອໃຫ້ເຮົາໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງພຣະບຸດນັ້ນໃນຖ້ຳມກາງພວກຕ່າງຊາດ ເຮົາບໍ່ໄດ້ປຶກສາກັນກັບມະນຸດຄົນໃດ
- 17 ເຮົາບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາພວກທີ່ເປັນອັດສາວົກກ່ອນເຮົາໃນກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແຕ່ເຮົາໄດ້ອອກໄປຍັງປະເທດອາຣະເບັງທັນທີ ແລ້ວໄດ້ກັບມາຍັງເມືອງດາມັສກັສອິກ
- 18 ຫລັງຈາກນັ້ນມາໄດ້ສາມປີ ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນເມືອຫາເກຟາທີ່ກຸງເຢຣູຊາເລັມ ແລະໄດ້ພັກຢູ່ກັບທ່ານສິບທ້າມີ
- 19 ແຕ່ອັດສາວົກຄົນອື່ນເຮົາບໍ່ໄດ້ພົບ ເວັ້ນແຕ່ຢາໂກໂບນ້ອງຊາຍຂອງອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ
- 20 (ໃນເລື່ອງທີ່ເຮົາຂຽນມາຍັງເຈົ້າທັງຫລາຍນີ້ ເຮົາກໍສາບານຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າວ່າ ເຮົາບໍ່ໄດ້ເວົ້າຕົວະ)
- 21 ຫລັງຈາກນັ້ນ ເຮົາໄດ້ໄປໃນເຂດແດນຊີເຮັງ ແລະກີລິເກັງ
- 22 ສ່ວນສະມາຊິກໃນຄຣິສຕະຈັກທັງຫລາຍທີ່ແຂວງຢູດາຍນັ້ນ ຍັງບໍ່ໄດ້ຮູ້ຈັກຫນ້າຂອງເຮົາ
- 23 ເຂົາພຽງແຕ່ໄດ້ຍິນວ່າ, “ຜູ້ທີ່ແຕ່ກ່ອນເຄີຍໄດ້ກົດຂີ່ຂົ່ມເຫັງພວກເຮົາ ບັດນີ້ ໄດ້ປະກາດຂ່າວປະເສີດເລື່ອງຄວາມເຊື່ອ ຊຶ່ງແຕ່ກ່ອນຕົນເຄີຍໄດ້ທຳຮ້າຍແລ້ວນັ້ນ”
- 24 ເຂົາທັງຫລາຍຈຶ່ງຖວາຍພຣະກຽດແກ່ພຣະເຈົ້າເພາະເນື່ອງດ້ວຍເຮົາ

2. ອັດສາວົກອື່ນໆຮັບຮູ້ໂປໂລ

(ກາກ 15:1-21)

- 1 ຫລັງຈາກນັ້ນມາສິບສີ່ປີ ເຮົາກັບບາຣະນາບາໄດ້ຂຶ້ນເມືອຍັງກຸງເຢຣູຊາເລັມອີກ ແລະພາຕີໂຕໂປນ່າ

- 2 ເຮົາໄດ້ຂຶ້ນເມືອຕາມທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງສະແດງແກ່ເຮົາ ແລະເຮົາໄດ້ເລົ່າຂ່າວປະເສີດ ທີ່ເຮົາເຄີຍປະກາດ ແກ່ພວກຕ່າງຊາດນັ້ນໃຫ້ເຂົາຟັງ (ແຕ່ຍັງໄດ້ເລົ່າໃຫ້ຄົນສຳຄັນຟັງເປັນສ່ວນຕົວ) ເພາະຍ້ານວ່າເຮົາກຳລັງ ແລ່ນແຂ່ງກັນ ຫລືວ່າໄດ້ແລ່ນແຂ່ງແລ້ວໂດຍບໍ່ມີປໂຍດ
- 3 ແຕ່ສ່ວນຕົວໂຕຜູ້ຢູ່ກັບເຮົານັ້ນ ເຖິງແມ່ນວ່າເປັນຄົນຕ່າງຊາດກໍຕາມ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ບັງຄັບໃຫ້ຮັບພິທີຕັດ
- 4 ແຕ່ມີພື້ນ້ອງທີ່ແປກປອມໄດ້ລັກລອບເຂົ້າມາ ເພື່ອສອດແນມເບິ່ງເສຣີພາບຂອງພວກເຮົາ ທີ່ມີຢູ່ເພາະພຣະ ເຢຊູຄຣິດ ພວກເຂົາຫວັງຈະບັງຄັບພວກເຮົາໃຫ້ກັບໄປເປັນຂ້ອຍຂ້າອີກ
- 5 ແຕ່ພວກເຮົາບໍ່ໄດ້ອອນຍອມຕໍ່ເຂົາແມ່ນແຕ່ນາທິດຽວ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັກສາຄວາມສັດຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ໄວ້ສຳລັບເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 6 ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຄົນສຳຄັນ (ເຂົາຈະເຄີຍເປັນຄົນຢ່າງໃດມາກ່ອນແລ້ວກໍຕາມ ກໍບໍ່ສຳຄັນ ຢ່າງໃດສຳລັບເຮົາ ພຣະເຈົ້າບໍ່ຊົງເຫັນແກ່ຫນ້າຄົນໃດ) ຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຄົນສຳຄັນ ກໍບໍ່ໄດ້ ເພີ່ມເຕີມສິ່ງໃດແກ່ເຮົາ
- 7 ແຕ່ກົງກັນຂ້າມ, ເມື່ອເຂົາເຫັນວ່າພຣະເຈົ້າຊົງມອບໃຫ້ເຮົາປະກາດເຮືອງຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນທີ່ບໍ່ຖືພິທີຕັດ ເຫມືອນດັ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງມອບໃຫ້ເປໂຕປະກາດຂ່າວປະເສີດແກ່ຄົນທີ່ຖືພິທີຕັດ
- 8 (ເພາະວ່າພຣະອົງຜູ້ໄດ້ຊົງບັນດົນໃຈເປໂຕໃຫ້ເປັນຜູ້ໃຊ້ໄປຫາພວກຄົນທີ່ຖືພິທີຕັດ ກໍໄດ້ຊົງບັນດົນໃຈຂອງ ເຮົາໃຫ້ໄປຫາພວກຕ່າງຊາດເຫມືອນກັນ)
- 9 ເມື່ອຢາໂກໂບກັບເກຟາ ແລະໂຢຮັນຜູ້ທີ່ເຂົາຖືວ່າເປັນຫລັກ ໄດ້ສັງເກດເຫັນພຣະຄຸນທີ່ໄດ້ຊົງປະທານແກ່ ເຮົາ ທ່ານທັງສາມກໍໄດ້ຍິນມືຂວາໃຫ້ເຮົາກັບບາຣານາບາຈັບ ເພື່ອສະແດງວ່າເຮົາເປັນເພື່ອນຮ່ວມງານກັນ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄປຫາພວກຕ່າງຊາດ ແລະທ່ານເຫລົ່ານັ້ນຈະໄປຫາພວກທີ່ຖືພິທີຕັດ
- 10 ແຕ່ທ່ານເຫລົ່ານັ້ນຂໍພຽງບໍ່ໃຫ້ເຮົາລືມຄິດເຖິງຄົນຍາກຈົນ ຊຶ່ງເປັນສິ່ງທີ່ເຮົາເອົາໃຈໃສ່ທີ່ຈະເຮັດຢູ່ແລ້ວ

ໂປໂລຕໍ່ວ່າເປໂຕທີ່ອັນຕີໂອເຊັງ

- 11 ແຕ່ເມື່ອເກຟາມາເຖິງເມືອງອັນຕີໂອເຊັງແລ້ວ ເຮົາໄດ້ຄັດຄ້ານທ່ານຕໍ່ຫນ້າ ເພາະທ່ານມີການຜິດພາດແທ້
- 12 ດ້ວຍວ່າກ່ອນທີ່ຄົນຂອງຢາໂກໂບມາເຖິງນັ້ນ ເກຟາກໍໄດ້ກິນຢູ່ກັບພວກຕ່າງຊາດ ແຕ່ພໍເມື່ອຄົນພວກນັ້ນ ໄດ້ມາເຖິງແລ້ວ ທ່ານກໍໄດ້ຖອຍຕົວອອກໄປຢູ່ຕ່າງຫາກ ເພາະຍ້ານພວກທີ່ຖືພິທີຕັດ
- 13 ແລະພວກຢົວຄົນອື່ນໆກໍໄດ້ເຂົ້າສ່ວນໃນການບໍ່ສັດຊື່ຂອງເກຟາ ເຖິງແມ່ນບາຣະນາບາກໍໄດ້ຖືກດຶງໄປຕາມ ຄວາມບໍ່ຈິງໃຈຂອງຄົນເຫລົ່ານັ້ນ
- 14 ແຕ່ເມື່ອເຮົາເຫັນວ່າເຂົາບໍ່ໄດ້ດຳເນີນໄປຕາມຄວາມຈິງຂອງຂ່າວປະເສີດນັ້ນ ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າໃສ່ ເກຟາຕໍ່ຫນ້າ ຄົນທັງປວງວ່າ, “ຖ້າທ່ານຜູ້ເປັນຊາດຢົວ ຍອມເຮັດໄປເຫມືອນຄົນຕ່າງຊາດແລະບໍ່ເຮັດຄືຄົນຢົວ ເປັນ ຫຍັງທ່ານຈຶ່ງບັງຄັບຄົນຕ່າງຊາດໃຫ້ເຮັດຕາມຮິດຄອງຢົວນັ້ນ”

**ພວກຢົວກັບພວກຕ່າງຊາດຕ້ອງພື້ນ
ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອຢ່າງດຽວກັນ**

- 15 ຝ່າຍພວກເຮົາມີສັນຊາດເປັນຄົນຍິວ ບໍ່ໃຊ້ຄົນນອກຊາດທີ່ມີບາບ
- 16 ແຕ່ພວກເຮົາກໍຍັງຮູ້ຢູ່ວ່າ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຖືກຊົງຖືວ່າຊອບທັມໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ແຕ່ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເທົ່ານັ້ນ ເຖິງແມ່ນພວກເຮົາກໍຍັງເຊື່ອໄວ້ໃຈໃນພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູ ເພື່ອຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະຄຣິດ ບໍ່ໃຊ້ໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ເພາະວ່າໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດນັ້ນ “ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດຈະຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມໄດ້”
- 17 ແຕ່ຖ້າພວກເຮົາພາຍາມເພື່ອຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມໂດຍພຣະເຢຊູຄຣິດ ພວກເຮົາເອງກໍຍັງປາກົດເປັນຄົນບາບຢູ່ ສັນນັ້ນພຣະຄຣິດຈະຊົງເປັນຜູ້ສົ່ງເສີມຄວາມບາບຫລືບໍ່ເປັນຢ່າງນັ້ນດອກ
- 18 ເພາະວ່າຖ້າເຮົາກໍສິ່ງທີ່ເຮົາທຳລາຍລົງແລ້ວນັ້ນຂຶ້ນອີກ ເຮົາກໍສະແດງຕົວເອງວ່າເປັນຜູ້ລ່ວງລະເມີດ
- 19 ເຫດວ່າໂດຍທາງພຣະບັນຍັດນັ້ນເຮົາໄດ້ຕາຍຈາກພຣະບັນຍັດແລ້ວ ເພື່ອເຮົາຈະໄດ້ມີຊີວິດຢູ່ສຳລັບພຣະເຈົ້າ ເຮົາໄດ້ຖືກຄຶງໄວ້ກັບພຣະຄຣິດແລ້ວ
- 20 ເຮົາຈຶ່ງບໍ່ມີຊີວິດຢູ່ ແຕ່ແມ່ນພຣະຄຣິດເປັນຜູ້ຊົງມີຊີວິດຢູ່ໃນເຮົາ ຊີວິດທີ່ເຮົາມີຢູ່ໃນຮ່າງກາຍເວລານັ້ນນັ້ນ ເຮົາກໍມີຢູ່ໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອໃນພຣະບຸດຂອງພຣະອົງເຈົ້າ ຜູ້ຊົງຮັກເຮົາແລະຊົງສລະພຣະອົງເອງແທນເຮົາ
- 21 ເຮົາບໍ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຈົ້າເປັນໂມຄະ ເພາະວ່າຖ້າຄວາມຊອບທັມໄດ້ມາໂດຍທາງພຣະບັນຍັດແລ້ວ ພຣະຄຣິດກໍຊົງສິ້ນພຣະຊົນໂດຍບໍ່ມີປໂຍດ

3. ພຣະບັນຍັດ ຫລື ຄວາມເຊື່ອ

(ສມ 4:1-25)

- 1 ໂອ ຊາວຄາລາເຕັງຜູ້ບໍ່ມີຄວາມຄຶດເອີຍ ໃຜໄດ້ສະກົດດວງຈິດຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍໃຫ້ຫລົງເຊື່ອໄປ ການທີ່ພຣະເຢຊູຊົງຖືກຄຶງໄວ້ນັ້ນ ກໍໄດ້ສະແດງຕໍ່ຕາຂອງພວກເຈົ້າຢ່າງຄັກແນ່ແລ້ວ
- 2 ເຮົາຢາກຮູ້ຂໍ້ດຽວຈາກພວກເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານນັ້ນໂດຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຫລື ຫລືວ່າໄດ້ຮັບໂດຍການເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຍິນນັ້ນ
- 3 ເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງໂງ່ເຖິງພຽງນັ້ນຫລື ພວກເຈົ້າໄດ້ຕັ້ງຕົ້ນໂດຍທາງພຣະວິນຍານແລ້ວ ບັດນີ້ ພວກເຈົ້າຈະສຳເຣັດລົງໂດຍທາງທັມມະດາມະນຸດຫລື
- 4 ການທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍໄດ້ອົດທົນມາຫລາຍແລ້ວນັ້ນເປັນການເສັງປໂຍດຫລື ຖ້າເປັນເສັງປໂຍດແທ້
- 5 ພຣະອົງຜູ້ຊົງປະທານພຣະວິນຍານແກ່ເຈົ້າທັງຫລາຍ ແລະຊົງສະແດງອິດທິຣິດຖ້າມາກາງພວກເຈົ້າ ຊົງກະທຳການເຫລົ່ານັ້ນເພາະດ້ວຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດຫລື ຫລືວ່າເພາະດ້ວຍການເຊື່ອຟັງຂໍ້ຄວາມທີ່ໄດ້ຍິນນັ້ນ
- 6 ເຫມືອນດັ່ງອັບຣາຮາມນັ້ນແຫລະ, “ທ່ານໄດ້ເຊື່ອພຣະເຈົ້າ ແລະຄວາມເຊື່ອນັ້ນພຣະເຈົ້າຊົງນັບວ່າເປັນຄວາມຊອບທັມແກ່ທ່ານ”

- 7 ສັນນັ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍຈຶ່ງຮູ້ວ່າ ຄົນທີ່ເຊື່ອນັ້ນແຫລະ, ເປັນລູກຂອງອັບຣາຮາມ
- 8 ແລະພຣະຄຳພີຮູ້ລ່ວງໜ້າກ່ອນວ່າ ພຣະເຈົ້າຈະຊົງຖືວ່າຄົນຕ່າງຊາດເປັນຄົນຊອບທັມໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ ຈຶ່ງໄດ້ປະກາດເຮືອງຂ່າວປະເສີດລ່ວງໜ້າແກ່ອັບຣາຮາມວ່າ, “ຊົນຊາດທັງຫລາຍຈະໄດ້ຮັບພຣະພອນເພາະເຈົ້າ”
- 9 ເຫດສັນນັ້ນ ຄົນທີ່ເຊື່ອຈຶ່ງໄດ້ຮັບພຣະພອນດ້ວຍກັນກັບອັບຣາຮາມຜູ້ເຊື່ອນັ້ນ
- 10 ເພາະວ່າທຸກຄົນທີ່ອາສັຍການປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດກໍຢູ່ໃຕ້ຄວາມປ້ອຍດ່າ ເພາະພຣະຄຳພີຂຽນໄວ້ວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຂໍ້ຄວາມທີ່ຂຽນໄວ້ໃນໜັງສືພຣະບັນຍັດທຸກຂໍ້ກໍຖືກປ້ອຍດ່າ”
- 11 ເປັນທີ່ຮູ້ແຈ້ງແລ້ວວ່າ ບໍ່ມີມະນຸດຄົນໃດທີ່ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມຕໍ່ພຣະພັກພຣະເຈົ້າໂດຍປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດ ເພາະວ່າ “ຜູ້ທີ່ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມເພາະດ້ວຍຄວາມເຊື່ອ ຜູ້ນັ້ນແຫລະ, ຈະໄດ້ຊີວິດ”
- 12 ແຕ່ພຣະບັນຍັດນັ້ນບໍ່ໄດ້ອາສັຍຄວາມເຊື່ອ ເພາະ “ຜູ້ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດກໍຈະໄດ້ດຳເນີນຊີວິດຢູ່ໂດຍພຣະບັນຍັດນັ້ນ”
- 13 ພຣະຄຣິດໄດ້ຊົງໄຖ່ພວກເຮົາໃຫ້ພົ້ນຈາກຄວາມປ້ອຍດ່າຂອງພຣະບັນຍັດ ໂດຍການທີ່ພຣະອົງຊົງຍອມຖືກປ້ອຍດ່າແທນພວກເຮົາ (ເພາະພຣະຄຳພີຂຽນໄວ້ວ່າ, “ທຸກຄົນທີ່ຖືກແຂວນໄວ້ທີ່ຕົ້ນໄມ້ກໍຖືກປ້ອຍດ່າແລ້ວ”
- 14 ເພື່ອພຣະພອນທາງອັບຣາຮາມຈະໄດ້ມາເຖິງຄົນຕ່າງຊາດທັງຫລາຍເພາະພຣະເຢຊູຄຣິດ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຮັບພຣະວິນຍານຕາມພຣະສັນຍາໂດຍຄວາມເຊື່ອ

ພຣະບັນຍັດ ແລະ ພຣະສັນຍາ

(ປາກ 12:1-3)

- 15 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາຂໍຍົກຕົວຢ່າງຈັກເຮືອງນຶ່ງມາກ່າວ ເຖິງແມ່ນເປັນຄຳສັນຍາຂອງມະນຸດ ເມື່ອໄດ້ຮັບຮອງກັນແລ້ວ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຈະລົ້ມເລີກ ຫລືເພີ້ມເຕີມອີກໄດ້
- 16 ບັນດາພຣະສັນຍາທີ່ໄດ້ຊົງກ່າວໄວ້ແກ່ອັບຣາຮາມ ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຊົງກ່າວວ່າ, “ແລະແກ່ເຊື້ອສາຍທັງຫລາຍ” ເຫມືອນກັບວ່າແກ່ຄົນຫລາຍຄົນ ແຕ່ເຫມືອນກັບວ່າແກ່ຄົນຜູ້ດຽວຄື “ແກ່ເຊື້ອສາຍຂອງທ່ານ” ຊຶ່ງເປັນພຣະຄຣິດ
- 17 ເຮົາຈຶ່ງເວົ້າຢ່າງນີ້ວ່າ ພຣະບັນຍັດທີ່ມາພາຍຫລັງເຖິງສີ່ຮ້ອຍສາມສິບປີ ຈະທຳລາຍພຣະສັນຍາຊຶ່ງພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ກ່ອນນັ້ນໃຫ້ເປັນໂມຄະບໍ່ໄດ້
- 18 ເພາະວ່າຖ້າໄດ້ຮັບມໍຣະດົກໂດຍທາງພຣະບັນຍັດ ກໍບໍ່ໃຊ້ໄດ້ໂດຍທາງພຣະສັນຍາອີກຕໍ່ໄປ ແຕ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງໂຜດປະທານມໍຣະດົກນັ້ນໃຫ້ແກ່ອັບຣາຮາມໂດຍທາງພຣະສັນຍາ
- 19 ຖ້າດັ່ງນັ້ນແລ້ວ, ມີພຣະບັນຍັດໄວ້ເພື່ອຫຍັງ ທີ່ເພີ້ມພຣະບັນຍັດໄວ້ ກໍເພື່ອຄວາມຜິດບາບຈະປາກົດເປັນການລ່ວງລະເມີດ ຈົນກວ່າເຊື້ອສາຍທີ່ໄດ້ຮັບພຣະສັນຍານັ້ນຈະມາເຖິງ ພວກເທວະດາໄດ້ຕັ້ງພຣະບັນຍັດນັ້ນໄວ້ໂດຍມີຂອງຄົນກາງ
- 20 ເມື່ອມີຝ່າຍດຽວກໍບໍ່ຕ້ອງການຄົນກາງ ແລະພຣະເຈົ້າຊົງເປັນຝ່າຍດຽວນັ້ນ

ຈຸດປະສົງຂອງພຣະບັນຍັດ

- 21 ຖ້າດັ່ງນັ້ນ, ພຣະບັນຍັດຂັດແຍ້ງກັບພຣະສັນຍາຂອງພຣະເຈົ້າຫລື ບໍ່ແມ່ນຢ່າງນັ້ນດອກ ເພາະວ່າຖ້າຊົງປະທານພຣະບັນຍັດອັນອາດໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ການຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມຄົງຈະໄດ້ມີຢູ່ໂດຍພຣະບັນຍັດນັ້ນແທ້
- 22 ແຕ່ພຣະຄັມພິໄດ້ຮວບຮວມສິ່ງທັງຫມົດ ໃຫ້ເຂົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ອຳນາດຄວາມຜິດບາບ ເພື່ອວ່າທຸກຄົນທີ່ເຊື່ອຈະໄດ້ຮັບຮອງຂອງປະທານຕາມທີ່ຊົງສັນຍາໄວ້ ຊຶ່ງໄດ້ຊົງໄຜ່ປະທານໂດຍອາສັຍຄວາມເຊື່ອໃນພຣະເຢຊູຄຣິດເປັນຫລັກ
- 23 ເມື່ອຄວາມເຊື່ອຍັງບໍ່ທັນມານັ້ນ ພວກເຮົາໄດ້ຕົກຢູ່ໃນຂອບເຂດອຳນາດຂອງພຣະບັນຍັດ ຖືກຄວບຄຸມໄວ້ຈົນເຖິງຄວາມເຊື່ອຈະໄດ້ມາປາກົດ
- 24 ເພາະສັນນັ້ນ ພຣະບັນຍັດຈຶ່ງປົກຄອງນຳພາພວກເຮົາໄປຈົນເຖິງພຣະຄຣິດສະເດັດມາ ເພື່ອພວກເຮົາຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມໂດຍອາສັຍຄວາມເຊື່ອ
- 25 ແຕ່ບັດນີ້ຄວາມເຊື່ອໄດ້ມາແລ້ວ ເຮົາທັງຫລາຍຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຂອງຜູ້ປົກຄອງນຳພານັ້ນຕໍ່ໄປ
- 26 ເພາະວ່າເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເປັນພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າ ຮ່ວມໃນພຣະເຢຊູຄຣິດໂດຍທາງຄວາມເຊື່ອ
- 27 ດ້ວຍວ່າຝ່າຍພວກເຈົ້າຄົນໃດທີ່ໄດ້ຮັບບັບຕິສະມາໃນພຣະຄຣິດແລ້ວ ຄົນນັ້ນກໍໄດ້ທົ່ມຊີວິດພຣະຄຣິດ
- 28 ຈະບໍ່ເປັນຊາດຢິວຫລືຄົນຕ່າງຊາດ ຈະບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າຫລືເປັນອິສະຣະ ຈະບໍ່ເປັນຊາຍຫລືຍິງ ເພາະວ່າເຈົ້າທັງປວງເປັນອັນນຶ່ງອັນດຽວກັນໃນພຣະຄຣິດຄືພຣະເຢຊູ
- 29 ແລະຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນຂອງພຣະຄຣິດແລ້ວ ເຈົ້າກໍເປັນເຊື້ອສາຍຂອງອັບຣາຮາມ ຄືເປັນຜູ້ຮັບມໍຣະດົກຕາມພຣະສັນຍາ

4.

- 1 ເຮົາກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ ຕາບໃດເຈົ້າຂອງມໍຣະດົກນັ້ນຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ກໍບໍ່ຕ່າງກັບຢ່າງໃດກັບຂ້ອຍຂ້າ ເຖິງແມ່ນວ່າຕົນຈະເປັນເຈົ້າຂອງຊັບທັງປວງກໍຕາມ
- 2 ແຕ່ກໍຍັງຢູ່ໃຕ້ບັງຄັບຜູ້ປົກຄອງ ແລະຜູ້ດູແລຂັບ ຈົນເຖິງເວລາທີ່ບິດາໄດ້ກຳນົດໄວ້
- 3 ຝ່າຍພວກເຮົາກໍເຫມືອນກັນ ເມື່ອຍັງເປັນເດັກນ້ອຍຢູ່ ພວກເຮົາກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່ໃຕ້ອຳນາດສິ່ງສັກສິດທັມມະດາແຫ່ງສາກົນຈັກກະວານ
- 4 ແຕ່ເມື່ອຄົບກຳນົດແລ້ວ ພຣະເຈົ້າກໍຊົງໃຊ້ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງມາ ຊົງປະສູດຈາກຜູ້ຍິງ ແລະຊົງຖືກຳເນີດໃຕ້ພຣະບັນຍັດ
- 5 ເພື່ອຈະຊົງໄຖ່ເອົາຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ເພື່ອໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ຖານະເປັນບຸດ
- 6 ແລະເພາະເຈົ້າທັງຫລາຍເປັນບຸດຂອງພຣະເຈົ້າແລ້ວ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງໃຊ້ພຣະວິນຍານແຫ່ງພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ ເຂົ້າມາໃນໃຈຂອງພວກເຮົາແລ້ວຮ້ອງວ່າ “ອັບບາ” ຄື “ພຣະບິດາ”

7 ເຫດສັນນັ້ນ, ເພາະໂດຍພຣະເຈົ້າ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າຕໍ່ໄປແຕ່ເປັນບຸດ ແລະຖ້າເປັນບຸດແລ້ວ ກໍເປັນເຈົ້າຂອງມໍຣະດົກ

ໂປໂລເປັນຫ່ວງຜູ້ທີ່ເຊື່ອຖື

8 ແຕ່ກ່ອນນີ້, ເມື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຍັງບໍ່ຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າ ພວກເຈົ້າກໍເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງສິ່ງຕ່າງໆຊຶ່ງຕາມທັມມະດາແລ້ວມັນບໍ່ແມ່ນພຣະແທ້

9 ແຕ່ບັດນີ້ ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຈັກພຣະເຈົ້າແລ້ວ (ຫລືຈະເວົ້າໃຫ້ຖືກກວ່າ ກໍວ່າພຣະເຈົ້າຊົງຮູ້ຈັກເຈົ້າທັງຫລາຍແລ້ວ) ດ້ວຍເຫດໃດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງຈະກັບໄປຫາອຳນາດສິ່ງສັກສິດທັມມະດາອັນອ່ອນແອແລະບໍ່ມີປໂຍດ ພວກເຈົ້າຢາກຕົກເປັນຂ້ອຍຂ້າຂອງມັນອີກຫລື

10 ພວກເຈົ້າຖືວັນ ຖືເດືອນ ຖືຣະດູ ແລະປີ

11 ເຮົາວິຕົກນຳເຈົ້າທັງຫລາຍ ຍ້ານວ່າການຫນັກຫນ່ວງທີ່ເຮົາໄດ້ເຮັດສຳລັບເຈົ້ານັ້ນຈະບໍ່ເປັນປໂຍດ

12 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາວອນຂໍໃຫ້ພວກເຈົ້າເກີດເປັນເຫມືອນຢ່າງເຮົາ ເພາະເຮົາກໍເຄີຍເປັນຢ່າງພວກເຈົ້າເຫມືອນກັນ ເຈົ້າທັງຫລາຍບໍ່ໄດ້ເຮັດຜິດສິ່ງໃດຕໍ່ເຮົາ

13 ເຈົ້າທັງຫລາຍຮູ້ຢູ່ວ່າຕອນທົ່ວທີ່ເຮົາໄດ້ປະກາດເຮືອງຂ່າວປະເສີດແກ່ພວກເຈົ້າ ກໍເປັນເພາະການເຈັບປ່ວຍທາງຮ່າງກາຍ

14 ເຖິງແມ່ນວ່າສຸຂະພາບຂອງເຮົາຈະເປັນການທົດລອງໃຈເຈົ້າທັງຫລາຍກໍຕາມ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ໄດ້ຫມິ່ນປມາດຫລືເປີດຫນ່າຍເຮົາ ແຕ່ໄດ້ຕ້ອນຮັບເຮົາເຫມືອນກັບເປັນທູດຂອງພຣະເຈົ້າ ຫລືເຫມືອນກັບອົງພຣະເຢຊູຄຣິດ

15 ເຈົ້າທັງຫລາຍລືມຄວາມຍິນດີຂອງພວກເຈົ້າເສີງແລ້ວຫລື ເພາະເຮົາເປັນພຍານໃຫ້ເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າ ຖ້າເຮັດໄດ້ ພວກເຈົ້າກໍຄົງຈະຄວັດຫນ່ວຍຕາຂອງພວກເຈົ້າອອກໃຫ້ເຮົາ

16 ເພາະເຮົາໄດ້ບອກເຈົ້າທັງຫລາຍຕາມຄວາມສັດຊື່ ເຮົາຈຶ່ງກາຍເປັນສັດຕູຂອງພວກເຈົ້າຫລື

17 ຄົນເຫລົ່ານັ້ນເຮັດເອົາອີກເອົາໃຈພວກເຈົ້າ ບໍ່ໃຊ້ດ້ວຍຄວາມຫວັງດີ ແຕ່ທີ່ຈິງ, ເຂົາຢາກຈະກົດກັນພວກເຈົ້າ ເພື່ອເຈົ້າທັງຫລາຍຈະໄດ້ເອົາອີກເອົາໃຈເຂົາ

18 ການເອົາອີກເອົາໃຈດ້ວຍຄວາມຫວັງດີກໍເປັນການດີຢູ່ທຸກເວລາ ແລະບໍ່ໃຊ້ແຕ່ເມື່ອເວລາເຮົາຢູ່ນຳພວກເຈົ້າເທົ່ານັ້ນ

19 ລູກນ້ອຍຂອງເຮົາເອີຍ, ເຮົາຕ້ອງເຈັບປວດເພາະພວກເຈົ້າອີກເຫມືອນແມ່ເຈັບປວດເມື່ອເກີດລູກ ຈົນກວ່າພຣະຄຣິດຈະໄດ້ຊົງກໍ່ກຳເນີດຂຶ້ນພາຍໃນພວກເຈົ້າ

20 ເຮົາປາຖນາຢູ່ກັບພວກເຈົ້າດຽວນີ້ ແລະຢາກປ່ຽນສຽງປາກຂອງເຮົາ ເພາະເຮົາຕົກສລັງກ້າງວົນໃນພວກເຈົ້າ

ຄຳປຽບເຮືອງນາງຮາກາແລະນາງຊາຣາ

(ປຖມ 21:8-21; ອຊຍ 54:1)

21 ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ຢາກຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ ພວກເຈົ້າບໍ່ໄດ້ຍິນພຣະບັນຍັດນັ້ນຫລື ຈົ່ງບອກເຮົາດູ

- 22 ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ ອັບຣາຮາມມີລູກຊາຍສອງຄົນ ຄົນນຶ່ງເກີດຈາກຍິງຂ້ອຍຂ້າ ແລະອີກຄົນນຶ່ງເກີດຈາກຍິງບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າ
- 23 ລູກທີ່ເກີດຈາກຍິງຂ້ອຍຂ້ານັ້ນກໍເກີດຕາມທັມມະດາ ແຕ່ສ່ວນລູກທີ່ເກີດຈາກຍິງບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນກໍເກີດຕາມພຣະສັນຍາ
- 24 ຂໍ້ຄວາມນີ້ແມ່ນການປຽບທຽບ ເພາະວ່າຍິງທັງສອງນັ້ນໄດ້ແກ່ຄຳສັນຍາສອງຢ່າງ ຜູ້ນຶ່ງຄືຮາກາ ເກີດລູກທີ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າຈຶ່ງໄດ້ຄວາມສັນຍາມາຈາກພູຊີນາອີ
- 25 ນາງຮາການັ້ນໄດ້ແກ່ພູຊີນາອີໃນປະເທດອາຣະເບັງ ກົງກັບກຸງເຢຣູຊາເລັມໃນປັດຈຸບັນ ເພາະກຸງນີ້ກັບພົບເມືອງເປັນຂ້ອຍຂ້າຢູ່
- 26 ແຕ່ວ່າເຢຣູຊາເລັມທີ່ຢູ່ເບື້ອງເທິງນັ້ນກໍເປັນອິສຣະ ແລະເປັນມານດາຂອງເຮົາທັງຫລາຍ
- 27 ເພາະມີຄຳຂຽນໄວ້ໃນພຣະຄຳພີວ່າ, “ໂອ ຍິງຫມັນຜູ້ບໍ່ເກີດລູກເອີຍ, ຈົ່ງຊົມຊື່ນຍິນດີເທີນ ຍິງຜູ້ບໍ່ເຈັບທ້ອງເກີດລູກເອີຍ, ຈົ່ງເບິ່ງສຽງໂຮ່ຮ້ອງ ເພາະວ່າລູກຂອງແມ່ຮ້າງກໍຍັງມີຫລາຍກວ່າລູກຂອງຍິງຜູ້ມີຜົວ”
- 28 ແຕ່ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ເຮົາທັງຫລາຍກໍເປັນລູກຂອງພຣະສັນຍາເຫມືອນຢ່າງອີຊາກ
- 29 ແຕ່ໃນຄາວນັ້ນຜູ້ທີ່ເກີດຕາມທັມມະດາໄດ້ຂົ່ມເຫັງຜູ້ທີ່ເກີດຕາມພຣະວິນຍານສັນໃດ ປັດຈຸບັນນີ້ກໍເຫມືອນກັນສັນນັ້ນ
- 30 ແຕ່ພຣະຄຳພີວ່າຢ່າງໃດກໍວ່າ, “ຈົ່ງຂັບໄລ່ຍິງຂ້ອຍຂ້າກັບລູກຊາຍຂອງນາງອອກຫນີເສັງ ເພາະວ່າລູກຂອງຍິງຂ້ອຍຂ້ານັ້ນຈະຮັບມໍຣະດົກຮ່ວມກັບລູກຂອງຍິງທີ່ບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້ານັ້ນບໍ່ໄດ້”
- 31 ເຫດສັນນັ້ນ, ພີ່ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ພວກເຮົາບໍ່ເປັນລູກຂອງຍິງຂ້ອຍຂ້າ ແຕ່ເປັນລູກຂອງຍິງທີ່ບໍ່ເປັນຂ້ອຍຂ້າ

5. ຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ໃນເສຣີພາບ

- 1 ເພື່ອເສຣີພາບນັ້ນແຫລະ, ພຣະຄຣິດຈຶ່ງໄດ້ຊົງໂຜດໃຫ້ເຮົາທັງຫລາຍເປັນອິສຣະ ເຫດສັນນັ້ນ ຈຶ່ງຕັ້ງຫມັ້ນຢູ່ ແລະຢ່າຍອມເຂົ້າທຽມແອກເປັນຂ້ອຍຂ້າອີກ
- 2 ເບິ່ງແມ ເຮົາ, ຄືໂປໂລ ຂໍບອກເຈົ້າທັງຫລາຍວ່າຖ້າພວກເຈົ້າຮັບພິທີຕັດ ພຣະຄຣິດກໍຈະບໍ່ເປັນປໂຍດອັນໃດແກ່ພວກເຈົ້າ
- 3 ເຮົາເປັນພຍານແກ່ທຸກຄົນທີ່ຮັບພິທີຕັດນັ້ນອີກວ່າ ເຂົາຖືກຜູກມັດໃຫ້ປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຍັດທັງຫມົດ
- 4 ເຈົ້າທັງຫລາຍທີ່ປາຖນາຈະໄດ້ຊົງຖືວ່າເປັນຄົນຊອບທັມໂດຍພຣະບັນຍັດ ກໍໄດ້ຖືກຕັດຂາດເສັງຈາກພຣະຄຣິດ ແລະໄດ້ຫລຸດຕົກຈາກພຣະຄຸນແລ້ວ
- 5 ເພາະວ່າຝ່າຍພວກເຮົາ, ເຮົາຫວັງວ່າພຣະເຈົ້າຈະຊົງບັນດານໃຫ້ເຮົາເປັນຄົນຊອບທັມ ເຮົາຈຶ່ງລໍຄອຍການນັ້ນໂດຍພຣະວິນຍານແລະຄວາມເຊື່ອ

- 6 ເພາະວ່າໃນພຣະຄຣິດເຢຊູ ການທີ່ຮັບພິທີຕັດຫລືບໍ່ຮັບກໍບໍ່ເກີດປໂຍດອັນໃດ ແຕ່ຄວາມເຊື່ອຊຶ່ງສະແດງອອກເປັນຜົນໂດຍທາງຄວາມຮັກເທົ່ານັ້ນສໍາຄັນ
- 7 ເຈົ້າທັງຫລາຍກໍາລັງແລ່ນແຂ່ງດີຢູ່ແລ້ວ ແມ່ນໃຜໄດ້ຂັດຂວາງພວກເຈົ້າບໍ່ໃຫ້ເຊື່ອຟັງຄວາມຈິງ
- 8 ການຊັກຊວນຢ່າງນັ້ນບໍ່ໄດ້ມາຈາກພຣະອົງຜູ້ຊົງເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍ
- 9 ເຊື່ອແບ່ງເລັກຫນ້ອຍກໍເຮັດໃຫ້ແບ່ງນວດທັງກ້ອນພູຂຶ້ນ
- 10 ເຮົາໄວ້ໃຈໃນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າວ່າ ເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ມີຄວາມຄິດຢ່າງອື່ນ ແຕ່ຝ່າຍຜູ້ທີ່ມາກໍ່ກວນພວກເຈົ້ານັ້ນ ຈະເປັນຜູ້ໃດກໍຕາມເຂົາຄົງຈະໄດ້ຮັບໂທດ
- 11 ພື້ນອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຖ້າເຮົາຍັງປະກາດໃຫ້ຮັບພິທີຕັດ ເປັນດ້ວຍເຫດໃດເຮົາຈຶ່ງຍັງຖືກຂົ່ມເຫັງຢູ່ ຖ້າດັ່ງນັ້ນການສະດຸດໃຈຍ້ອນໄມ້ກາງແຂນກໍຖືກຍົກເລີກເສັງແລ້ວ
- 12 ສ່ວນຄົນເຫລົ່ານັ້ນທີ່ກໍ່ກວນຄວາມວຸ້ນວາຍຕໍ່ພວກເຈົ້າ ໃຫ້ເຂົາຕອນຕົວເອງເສັງ
- 13 ພວກພື້ນອງເອີຍ, ທີ່ຊົງເອີ້ນເຈົ້າທັງຫລາຍກໍເພື່ອໃຫ້ມີເສຣີພາບ ແລະຢ່າເອົາເສຣີພາບນັ້ນເປັນຊ່ອງທາງປ່ອຍຕົວໄປຕາມທັມມະດາໂລກ ແຕ່ຈົ່ງຮັບໃຊ້ຊຶ່ງກັນແລະກັນດ້ວຍຄວາມຮັກເທີນ
- 14 ເພາະວ່າພຣະບັນຍັດທັງສິ້ນກໍຮວບຮວມເຂົ້າໃນຂໍ້ດຽວຄື “ຈົ່ງຮັກເພື່ອນບ້ານເຫມືອນຮັກຕົນເອງ”
- 15 ແຕ່ວ່າຖ້າເຈົ້າທັງຫລາຍກັດກັນແລະກິນເນື້ອກັນ ຈົ່ງລະວັງ ຍ້ານວ່າຈະພາກັນຈົບຫາຍໄປ

ຜົນຂອງພຣະວິນຍານແລະການງານຂອງມະນຸດທັມມະດາ

- 16 ແຕ່ເຮົາຂໍບອກວ່າ ຈົ່ງຍອມໃຫ້ພຣະວິນຍານເປັນຜູ້ຊົງນໍາພາ ແລະເຈົ້າທັງຫລາຍຈະບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມຕົນທາຂອງມະນຸດ
- 17 ເພາະວ່າມະນຸດທັມມະດາມີຕົນທາຕໍ່ສູ້ກັບພຣະວິນຍານ ແລະພຣະວິນຍານກໍຕໍ່ສູ້ກັບມະນຸດ ເພາະທັງສອງຝ່າຍເປັນສັດຕູກັນ ດັ່ງນັ້ນສິ່ງທີ່ເຈົ້າທັງຫລາຍຢາກເຮັດ ພວກເຈົ້າຈຶ່ງເຮັດບໍ່ໄດ້
- 18 ແຕ່ຖ້າພຣະວິນຍານຊົງນໍາພາເຈົ້າທັງຫລາຍໄປ ພວກເຈົ້າກໍບໍ່ຢູ່ໃຕ້ພຣະບັນຍັດ
- 19 ແຕ່ການງານຂອງມະນຸດທັມມະດານັ້ນກໍປາກົດແຈ້ງແລ້ວ ຄືການຫລິ້ນຊື້ ການບໍ່ສະອາດ ການໂລພະຕັນຫາ
- 20 ການໄຫວ້ພຣະທຽມ ການເຊື່ອເວດມົນຄາຖາ ການເປັນສັດຕູກັນ ການວິວາດຜິດຖຽງກັນ ການເທິງສາກັນ ການຄຽດແຄ້ນກັນ ການໃຝ່ສູງຕໍ່ກັນ ການແຕກແຍກກັນ ການຖືພັກຖືພວກ
- 21 ການອິດສາກັນ ການເສບສຸຣາຢາເມົາ ການກິນລ້ຽງຢ່າງຊົ່ວຊ້າ ແລະການອື່ນໆໃນທຳນອງນີ້ອີກ ເຮົາຂໍເຕືອນເຈົ້າທັງຫລາຍເຫມືອນກັບທີ່ເຮົາໄດ້ເຕືອນພວກເຈົ້າລ່ວງໜ້າແລ້ວວ່າ ຄົນທີ່ເຄີຍເຮັດການຢ່າງນັ້ນຈະບໍ່ມີສ່ວນໃນຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ
- 22 ຝ່າຍຜົນຂອງພຣະວິນຍານນັ້ນ ຄືຄວາມຮັກ ຄວາມຍິນດີ ສັນຕິສຸກ ຄວາມອົດກັ້ນໄວ້ນານ ຄວາມປານີ ຄວາມດີ ຄວາມສັດຊື່
- 23 ຄວາມສຸພາບອ່ອນຫວານ ການຮູ້ຈັກບັງຄັບຕົນ ກົດຫມາຍທີ່ຫ້າມການຢ່າງນີ້ກໍບໍ່ມີ

- 24 ຜູ້ທີ່ຢູ່ຝ່າຍພຣະເຢຊູຄຣິດກໍໄດ້ເອົາຄວາມປາຖນາກັບຕົນຫາຂອງມະນຸດທັມມະດານັ້ນຄືໄວ້ທີ່ໄມ້ກາງແຂນແລ້ວ
- 25 ຖ້າພວກເຮົາມີຊີວິດຢູ່ໂດຍພຣະວິນຍານກໍຈົ່ງດໍາເນີນຊີວິດໄປຕາມພຣະວິນຍານດ້ວຍ
- 26 ເຮົາຢ່າເປັນຄົນຖືຕົວເປົ່າໆ ຢ່າກຸກກວນໃຈກັນ ແລະຢ່າອິດສາກັນແລະກັນ

6. ຊ່ອຍຮັບພາຣະອັນຫນັກຂອງກັນແລະກັນ

- 1 ພວກພີ່ນ້ອງເອີຍ, ຖ້າຄົນໃດຫາກພົບຄົນທີ່ຫລົງຜິດປະການໃດ ເຈົ້າທັງຫລາຍຜູ້ຢູ່ຝ່າຍພຣະວິນຍານ ຈົ່ງຊ່ອຍຄົນຢ່າງນັ້ນດ້ວຍຄວາມອ່ອນສຸພາບໃຫ້ກັບຄືນດີໃຫມ່ໂດຍໃຫ້ທຸກຄົນຄິດເຖິງຕົນເອງ ຍ້ານວ່າຕົນຈະຖືກຊັກຈູງໃຫ້ຫລົງໄປ
- 2 ຈົ່ງຊ່ອຍຮັບພາຣະອັນຫນັກຂອງກັນແລະກັນ ຖ້າເຮັດດັ່ງນີ້ພວກເຈົ້າກໍເຮັດຕາມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະຄຣິດ
- 3 ເພາະວ່າຖ້າຜູ້ໃດຖືຕົວວ່າເປັນຜູ້ສໍາຄັນໃນເມື່ອຕົນບໍ່ສໍາຄັນອັນໃດ ຜູ້ນັ້ນກໍລ້ຽງຕົນເອງ
- 4 ທຸກຄົນຈົ່ງຊັນນະສູດເບິ່ງການງານຂອງຕົນເອງຈົ່ງຈະມີສິ່ງທີ່ເອົາມາອວດອ້າງໄດ້ໃນຕົວເອງ ໂດຍບໍ່ແມ່ນປຽບກັບຜູ້ອື່ນ
- 5 ເພາະວ່າທຸກຄົນຕ້ອງຮັບຜິດຊອບຕໍ່ພາຣະຂອງຕົນເອງ
- 6 ສ່ວນຜູ້ທີ່ຮັບພຣະທັມຄໍາສອນແລ້ວ ຈົ່ງແບ່ງສິ່ງທີ່ດີທຸກຢ່າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ສອນຕົວເກີນ
- 7 ຢ່າເຂົ້າໃຈຜິດ ພວກເຈົ້າຈະຫລອກລວງພຣະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ ເພາະວ່າຜູ້ໃດຫວ່ານສິ່ງໃດລົງກໍຈະເກັບກ່ຽວສິ່ງນັ້ນ
- 8 ຜູ້ທີ່ຫວ່ານຕາມຕົນຫາຂອງທັມມະດາມະນຸດກໍຈະເກັບກ່ຽວຄວາມເປື້ອຍເນົ່າຈາກຕົນຫາມະນຸດນັ້ນແຕ່ຜູ້ທີ່ຫວ່ານຕາມພຣະວິນຍານກໍຈະເກັບກ່ຽວຊີວິດອັນຕລອດໄປເປັນນິດຈາກພຣະວິນຍານນັ້ນ
- 9 ຢ່າໃຫ້ພວກເຮົາເມື່ອຍລ້າໃນການເຮັດດີ ເພາະວ່າຖ້າໃຈພວກເຮົາບໍ່ທໍ້ຖອຍ ເຮົາກໍຈະໄດ້ເກັບກ່ຽວຜົນຕາມເວລາສົມຄວນ
- 10 ເຫດສັນນັ້ນ ຕາມທີ່ມີໂອກາດໃຫ້ພວກເຮົາເຮັດການດີຕໍ່ຄົນທັງປວງ ແລະເປັນຕົ້ນວ່າຕໍ່ຄອບຄົວທີ່ຮ່ວມຢູ່ໃນຄວາມເຊື່ອ

ຄໍາເຕືອນໃນຕອນສຸດທ້າຍແລະສະແດງຄວາມນັບຖື

- 11 ເຈົ້າທັງຫລາຍຈົ່ງສັງເກດເບິ່ງຕົວອັກສອນທີ່ເຮົາໄດ້ຂຽນມາຍັງພວກເຈົ້າດ້ວຍມືຂອງເຮົາເອງວ່າຕົວໃຫຍ່ປານໃດ
- 12 ຄົນທີ່ປາຖນາຢາກໄດ້ຫນ້າຕາມທັມມະດາມະນຸດ ເຂົາກໍຂົ່ມໃຈພວກເຈົ້າໃຫ້ຮັບພິທີຕັດ ເພື່ອເຂົາຈະບໍ່ໄດ້ຖືກຂົ່ມເຫັງເພາະເຫດໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະຄຣິດເທົ່ານັ້ນ
- 13 ເຖິງແມ່ນພວກຄົນທີ່ຮັບພິທີຕັດນັ້ນ ເຂົາກໍບໍ່ໄດ້ຖືຮັກສາພຣະບັນຍັດ ແຕ່ເຂົາປາຖນາທີ່ຈະໃຫ້ພວກເຈົ້າຮັບພິທີຕັດ ເພື່ອເຂົາຈະເອົາເຮືອງເນື້ອກາຍຂອງພວກເຈົ້າໄປອວດອ້າງ

- 14 ແຕ່ເຮົາບໍ່ຕ້ອງການອວດ ນອກຈາກເຮືອງໄມ້ກາງແຂນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຊຶ່ງໂດຍໄມ້
ກາງແຂນຂອງພຣະອົງນັ້ນ ໂລກຈຶ່ງຖືກຄົງໄວ້ຈາກເຮົາ ແລະເຮົາກໍຖືກຄົງໄວ້ຈາກໂລກເຫມືອນກັນ
- 15 ເພາະວ່າການຮັບພິທີຕັດຫລີບໍ່ຮັບນັ້ນບໍ່ສໍາຄັນຢ່າງໃດ ແຕ່ການທີ່ຊົງສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ນັ້ນສໍາຄັນ
- 16 ສັນຕິສຸກ ແລະພຣະກະຣຸນາຄຸນຈຶ່ງມີແກ່ທຸກຄົນທີ່ເຮັດໄປຕາມຂໍ້ບັນຍັດນີ້ ຄືແກ່ພວກອິສຣາເອນຂອງພຣະ
ເຈົ້າເທີນ
- 17 ຕັ້ງແຕ່ນີ້ຕໍ່ໄປ ຂໍຢ່າໃຫ້ຜູ້ໃດມາຮົບກວນເຮົາອີກ ເພາະວ່າເຮົາມີຮອຍຕາປະທັບຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດຢູ່ໃນ
ເນື້ອກາຍຂອງເຮົາແລ້ວ
- 18 ພື້ນ້ອງທັງຫລາຍເອີຍ, ຂໍໃຫ້ພຣະຄຸນຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ ຈົ່ງສະຖິດຢູ່ກັບຈິດວິນຍານ
ຂອງເຈົ້າທັງຫລາຍເທີນ ອາແມນ